

מים חמים כל השנה

מיד, בשפע, ללא המתנה

• מיד עם פתיחת חברו זורמים מים חמים לנוחיות עקרת הבית וכל בני המשפחה.

• תפוקת "אסקוט" - יותר מ-12 ליטר מים חמים (50°) ברגע.

• חיבור לכל נקודה בבית: לאמבטיה, למקלחת ולמטבח.

מחמים המים
המפורסם
בכל רחבי
העולם

מנגנון סגירה טרמו אלקטרי -
ל בטיחות מכסימלית.

אם גז-אז
אמישראגז

הבול המדומה של דיונוגוף* שרות בילבולאי

היה לאשתו עם אשת יפרח, בשעת עמידה בתור ליד תנור החמין.

משפט פיטור מזוונות

"בעלי הכניס אותי לבית-המשוגעים כדי שלא יצטרך לשלם לי את הכסף למזונות. הוא הרס את כל חיי. אני רוצה שיכריחו אותו לשלם בעד כל מה שעשה לי." זאת היתה תמצית סיפורה של האשה הצנומה וקמוטת הפנים, שנכנסה למשרדו של עורך הדין התל-אביבי יעקוב חיים הלוי. עורך הדין העיף מבט חטוף באשה שנראתה לו אומללה ומיואשת, ביקשה לשבת ולספר את כל הסיפור. פנינה גויניצקי סיפרה את הכל. כיצד הגיעה ארצה בהיותה ילדה קטנה, כיצד הכירה את בעלה על שפת הים, שהיה אז מרכז החיים החברתיים של תל-אביב, וכיצד יום אחד, עזב אותה בעל נעוריה ולא חזר עוד מאז הביתה. כאשר סיממה האשה את סיפורה, היה עורך-הדין מזועזע. מתוך דבריה הבין כי פנינה היתה זו שפרנסה את בעלה, שעבד בחנות השעונות של אביו הזקן ולא השתכר. דיו. היא עבדה כתופרת וכלכלה את שניהם. עד שיום אחד נאלצה מסיבות רפואיות לנטוש את מכונת התפירה ולהפסיק לעבוד. דחקה אז השתפר מצבו הכלכלי של אבי בעלה ויצחק הבעל החל מרחיח את לחמו בכבוד.

חופשה מבתיים. כשהוטב מצבם הכלכלי, ביקשה פנינה מבעלה כי יחשבו על ילד. הבעל סירב להחליט בו במקום. טען שילך אל הוריו להימלך בהם. הוא הלך ולא חזר.

החלה פרשה מייגעת של התדיינות במש"רדי הרבנות. בכל פעם היה הבעל מבטיח שיחזור, אולם מעולם לא עשה זאת. לבסוף פסקה הרבנות שעליו לשלם לאשתו סכום מסויים כדמי מזונות. הבעל שלם חלק מהסכום, אולם לפני שהספיקה פנינה לראות את יתרת התשלום הראשון, הופיעו בביתה שני גברתנים, הוציאו אותה בכוח מבייתה, הכניסוה לניידת משטרתית ש'הובילה אותה לבית-חולים בבתיים.

פנינה ניצלה את חופשתה הראשונה מ'בית-החולים, מיהרה אל עורך-הדין יעקוב חיים הלוי. הלוי הסכים לתבוע את בעלה לדין על אי-תשלום מזונות, לברר בהזדמנות זו מי הוא האחראי להכנסתה לבית-החולים.

תזכיר

האיש העולה

אחרי ההתנקשות בקאסם. הודיע מדור תצפית (העולם הזה 1150) כי האיש העולה בעיראק הוא מושלה הצבאי הכללי, אחמד סאלח אל-עבדי. השבוע הגיעה ידיעה מבירות, כי עבד אל-כרים קאסם הכין צחאה, בה קבע כי יורשו במקרה שימות, יהיה אל-עבדי. . . על מעדליו של הקבלן ירחמיאל לזין מסר העולם הזה (1133). שהיה הראשון אשר גילה כי לזין גם מסר לבנק הארצי שטרות מזוייפים, בסכום של אלפי ל"י. מעשה זה היתה בסיס ראשון להתערבות המשטרה נגד הקבלן שברח מן הארץ. השבוע, אחרי שגמר את הכסף שלקח עמו לגרמניה, חזר לזין ארצה מרצונו, נעצר על-ידי המשטרה ב'הגיעו לגמל חיפה.

* באמצע, בין הבולים החוקיים של שלוש-עליות וחיים נחמן ביאליק.

שידע את מניעי הירצחה של פרלה מלך בת ה-68, היה כלוא אותה שעה בבית הסוהר אחרי שהסגיר עצמו. דוד מלך (65), לא ניסה לברוח אחרי שרצח את אשתו, הוא גם לא הכחיש את מעשהו. "רצחתי את אשתי", הודיע בבוקר יום שמחת תורה ליומנאי תחנת המשטרה בהרצליה.

מכתב מיוגוסלביה. "אמרנו לפרלה שאסור לה לשאת אדם כזה. אפילו לחם לא רצו לקנות אצלו, במערכת גליל. הוא היכה תמיד את אשתו השנייה", סיפרו מכרים. אולם פרלה האמינה למלך שהבטיח להתחיל הכל מחדש, נישאה לו ועברה לגור עמו בשיכון חדש ונאה בנוה עמל. לא עבר זמן רב והבעל חזר לסורי. מכות היו דבר של יום יום. פרלה מעולם לא סיפרה על כך לאיש. "היא היתה עדינה מדי מכדי שתספר לאחרים על המתרחש בחדרי חורים".

בשבוע שעבר קיבל מלך מכתב מבנו היחיד ביוגוסלביה. הבן כתב לו כי הוא עומד לשאת אשה נוצרייה. מלך המרגו שפך את זעמו על אשתו הזקנה. פרלה לא יכלה לסבול יותר. "אם תמשיך להר" בן ל"י, אמרה האשה יוצאת רומניה, לבעלה יוצא יוגוסלביה, "אלך להתלונן במשטרה". הבעל לא הפסיק. "אם מישהו ילך להתלונן במשטרה", איים עליה, "אהיה זה אני שאתלונן".

הוא לא התלונן. הוא הודה. הודה שרצח באכזריות את אשתו. להצדקתו היתה בפיו של מלך, ששהה זמן מסויים בבית-חולים לחולי-נפש, טענה אחת: "היא אמרה ש'תכניס אותי לבית המשוגעים'".

התור אשם

מתישבי חבל לכיש, יוצאי הרי האטלס, הם אנשים חמי מזג. דבר זה ידוע לכל מי שבא עמם במגע קרוב, החל במדריכי ה'סוכנות וכלה באנשי המשטרה מתחנות קרית גת. לאחר קטטות ותגרות ידיים חלה לאחד רונה התקדמות במצב: כיום מסתפקים ה'תושבים בריב שפתיים כשיש להם חילוקי דעות על מים או אדמה.

השבוע שוב צעדו מתישבי לכיש צעד גדול אחורנית. הדבר אירע אחרי תפילת ער' בית בליל שבת. מתפללי בית-הכנסת במושב עוצם יצאו מן הצריף הגדול, פנו איש איש לסוכתו. גם נסים יפרח (29) פנה הביתה. אולם הוא לא הרחיק לכת. את דרך העפר חסם שכנו חביב בן-לולו (33). מה שקרה אחרי כן חואר בידו עדי הראייה שחזו ב'תגרה מן הצד. בן-לולו שאל את יפרח משהו, יפרח דחף אותו הצידה ואז הניף עליו בן-לולו את היד ואחר-כך התחילו הוא ואביו להכות שניהם ביחד את יפרח שברח הביתה".

היד אותה הניף בן-לולו היתה מזויינת בסכין. הוא דקר בה את שכנו פעמים אחדות בצוואר ובגוף. למזלם של התוקף וה'תוקף כאחד לא העמיקה הסכין לתדור דרך בגדיו העבים של יפרח, פצעה אותו באופן קל בלבד. בן-לולו נעצר על-ידי המשטרה, יואשם רק בתקיפה.

סיבה לרולו. אולם הקדימה התרבותית הגיעה בכל זאת למושב עוצם. כאשר רצה אחד ממדריכי הסוכנות לנסוע לתחנת ה'משטרה של קרית-גת, לראיין לשחזור התוקף בערבות, היו אלה דחקה המתיישבים עצמם שמנעו ממנו לעשות זאת. "אין דבר", אמרו לו, "שישב קצת ויתקרה. שידע שלא עושים אצלו מעשים כאלה".

היתה למתיישבים סיבה טובה לרולו. בן-לולו תקף את שכנו בגלל ריב שפתיים ש'